

Administratief afschrift van de minuut berustende ter griffie der rechtbank van eerste aanleg te Leuven.

Vonnisnummer/ Griffienummer
1521/2014
Repertoriumnummer/ Europees
2014/2524 2014/2525 2014/2526
Datum van uitspraak
27 juni 2014
Rolnummer niet in strafzaken
Notienummer parket
LE66:RW.103800-10

Rechtbank van eerste aanleg
Leuven, strafzaken

Vonnis

Eenentwintigste kamer

Aangeboden op

In de zaak van het openbaar ministerie
en de burgerlijke partij:

2524 **DE WOONINSPECTEUR**, handelend in naam van Het Vlaamse Gewest, met kantoor te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93.
Eiser tot herstel, vertegenwoordigd door meester L. Tacq loco meester P. Declercq, advocaat te Hoegaarden.

TEGEN

2525 ondernemingsnummer maatschappelijke zetel te
Boortmeerbeek,
Beklaagde, niet-verschenen en vertegenwoordigd door meester E. Ullrix, advocaat te Knokke-Heist.

2526 geboren te op wonende te
Boortmeerbeek,
Beklaagde, niet-verschenen en vertegenwoordigd door meester E. Ullrix, advocaat te Knokke-Heist.

1. TENLASTENLEGGINGEN

Beklaagd te :

minstens in de periode van 25 oktober 2008 tot 16 mei 2012

De eerste en de tweede

1. In overtreding met artikel 20 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, een woning gelegen te , eigendom van die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5 van bovenvermeld decreet rechtstreeks verhuurd te hebben met het oog op bewoning aan en

2. In overtreding van artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, kamers of kamerwoningen, namelijk de woning gelegen te en die niet beantwoorden aan de in artikel 4 e.v. van voormeld decreet bedoelde normen te hebben verhuurd zonder een gelijkvormigheidsattest te kunnen voorleggen.

Formule verbeurdverklaring vermogensvoordelen

En beklaagden wegens de tenlasteleggingen zoals hierboven nader omschreven onder andere te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 10.200 euro

2 PROCEDURE

2.1

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek,
- de dagvaarding van beklaagden,
- de conclusie en stukken van de WOONINSPECTEUR,
- de conclusie en stukken van de beklaagden.

2.2

De rechtbank hoorde :

- het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door substituut-procureur des Konings N. Swerts, in haar vordering.
- de WOONINSPECTEUR, eiser tot herstel, bij monde van diens raadsman,
- beklaagden, bij monde van hun raadsman.

De rechtbank beslist op tegenspraak.

2.3

De strafvordering is regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

3 BESPREKING VAN DE TENLASTENLEGGINGEN

De beklaagden betwisten het moreel bestanddeel van de tenlastegelegde feiten onder 1 en 2.

Onachtzaamheid volstaat om de feiten bewezen te verklaren, zodat volstaat dat beklaagden niet met een doelbewuste wil het strafbaar feit gepleegd hebben, maar slechts uit gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, waarbij dit gebrek een fout uitmaakt.

Het ontbreken van schulduitsluitingsgronden of rechtvaardigingsgronden volstaat om tot het vereiste opzet te komen. Het bewust en vrijwillig handelen volstaat. Het plegen van de materiële handeling moet als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklaagden worden aanzien, nu zij het bestaan van een schulduitsluitingsgrond (zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling), of van een rechtvaardigingsgrond (zoals noodtoestand), niet aannemelijk maken. Er wordt ook geen onoverkomelijke rechtsdwaling aangetoond.

Inzake staat het vast dat er sprake was van verhuring, minstens een ter beschikking stelling, terwijl de beklaagden op de hoogte waren van de gebreken.

De feiten die ten grondslag liggen aan de beide tenlasteleggingen, zijn lastens beide beklaagden bewezen op grond van de objectieve elementen die het onderzoek hebben opgeleverd en die vervat zitten in het strafdossier.

4 BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Het Openbaar Ministerie vordert ten aanzien van eerste beklaagde een geldboete van 3000 euro en ten aanzien van tweede beklaagde een geldboete van 1000 euro.

De bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van ieder van de beide beklaagden de uiting van eenzelfde strafbaar opzet.

Bij de straftoemeting wordt ten aanzien van ieder van de beide beklaagden afzonderlijk rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, met hun eventueel strafrechtelijk verleden en voor eerste beklaagde ook met zijn persoonlijkheid.

De advocaat van beide beklaagden heeft ter terechtzitting gesteld uitdrukkelijk niet te willen instemmen met het toekennen van een opschorting. Bijgevolg kan de rechtbank deze gunstmaatregel niet in overweging nemen.

Rekening houdende met de voorgaande elementen wordt ten aanzien van ieder van de beide beklaagden afzonderlijk een straf opgelegd zoals hierna bepaald.

Met het oog op hervalpreventie, worden de straffen, ten aanzien van ieder van de beide beklaagden met uitstel uitgesproken. Het uitstel kan worden herroepen indien gedurende de proeftijd van 1 jaar een nieuw misdrijf gepleegd wordt (enkel dan zal de boete eventueel ten uitvoer gelegd kunnen worden - zie artikel 14 van de wet van 29 juni 1964).

De beklaagden zijn ieder een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen. De rechtbank verplicht de beklaagde bijgevolg tot betaling van een bijdrage vermeerderd met opdecimen.

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt aan ieder van de beklaagden een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald in het tarief in strafzaken.

5 DE VERBEURDVERKLARING

De beklaagden betwisten het bestaan van enig vermogensvoordeel.

Het is onvoldoende aangetoond dat de beklaagden werkelijk een wederrechtelijk vermogensvoordeel genoten hebben, minstens bestaat hierover twijfel gelet op de bijgebrachte bewijsstukken.

De rechtbank wijst de vordering tot verbeurdverklaring af.

6 DE HERSTELVORDERING

De WOONINSPECTEUR formuleert een herstellvordering:

Beklaagden geven aan dat deze zonder voorwerp is omdat de panden worden afgebroken en een nieuwbouw gezet wordt. De beklagden geven aan een afbraakvergunning te hebben gekregen. De beklagden stellen ook een bouwvergunning te hebben gekregen, dewelke echter niet wordt bijgevoegd.

De herstellvordering bestaat onder meer uit hetzij opdracht tot slopen, hetzij opdracht om een andere bestemming te geven.

De rechtbank nodigt, alvorens verder recht te doen, partijen uit om concrete stukken bij te brengen waaruit blijkt dat of tot de sloop of tot een andere bestemming werd overgegaan, en nodigt eiser tot herstel uit om na te gaan of bijgevolg effectief reeds voldaan werd aan de geformuleerde herstellvordering.

De rechtbank heropent hiertoe de debatten en zet de zaak in voortzetting zoals hieronder bepaald.

7 TOEGEPASTE WETTEN

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- art. 34 van het decreet van 29 maart 2013,
- art. 20§1 Vlaamse Wooncode,
- art. 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006,
- art. 20 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode,
- art. 38-40-65-66 van het Strafwetboek,
- art. 1-3-5-8 Wet 29 juni 1964,
- art. 4 VTSv.,
- art. 185-194-195 van het Wetboek van Strafvordering,
- art. 1 van de wet van 5 maart 1952,
- art. 91, tweede alinea-148-149 K.B. 28 december 1950,
- art. 28-29 van de wet van 1 augustus 1985,
- art. 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

UITSPRAAK

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op tegenspraak.

1.

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de feiten die ten grondslag liggen aan de beide tenlasteleggingen bewezen lastens beide beklaagden.

De rechtbank veroordeelt ieder van de beide beklaagden afzonderlijk voor de feiten samen tot een geldboete van 1000 euro, verhoogd met 50 opdecimen gebracht op 6000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, met voor ieder van de beide beklaagden uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van 1 jaar vanaf heden voor wat betreft de gehele geldboete.

De rechtbank verplicht ieder van de beide beklaagden afzonderlijk bovendien tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdecimen gebracht op 150,00 euro.

De rechtbank legt aan ieder van de beide beklaagden afzonderlijk voorts een vergoeding van 51,20 euro op.

De rechtbank veroordeelt beklaagden in solidum tot de kosten, tot op heden begroot op 282,22 euro.

2.

Alvorens verder recht te doen en op enige wijze verder te oordelen, heropent de rechtbank de debatten om partijen toe te laten om concrete stukken bij te brengen waaruit blijkt dat of tot de sloop of tot een andere bestemming werd overgegaan en dat aan de herstellvordering inmiddels voldaan werd, en nodigt de rechtbank eiser tot herstel daarbij uit om na te gaan of ingevolge hiervan effectief inmiddels voldaan werd aan de geformuleerde herstellvordering.

De rechtbank zet de zaak hiertoe in voortzetting op de terechtzitting van 3 oktober 2014 om 9 uur.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN op de openbare zitting van de eenentwintigste kamer op de hierboven aangeduide datum door:
mevrouw ESTHER VANDERSTRAETEN, alleensprekend rechter,
bijgestaan door mevrouw PATRICIA PIOT, afgevaardigd griffier,
waar verder aanwezig waren:
een magistraat van het openbaar ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

(get.)PATRICIA PIOT

(get.)ESTHER VANDERSTRAETEN